

שימשון שושני:

„בתל־אביב יודעת כל נערה הרה לאן לפנות!“

השבוע מתה תכונות סטית בצפת. היא היתה בהריון, פחדה, כנראה, מפני הוריה וניסתה לבצע הפלה לא־חוקית. היא פנתה בחוסר־אונים לרופא לא־מוסמך, וזה גרם, ככל הנראה, למותה. באנגליה, למשל, בכל תחנת־תחתית יש כרזה גדולה המורה לנערות בהריון לאן לטלפן. ביקשתי לברר עם מנכ"ל מישרד־החינוך, הדוקטור שימשון שושני, מדוע אין דבר כזה בארץ.

במישרד־החינוך בודקים בימים אלה תוכנית חדשה, הנקראת „אורח־חיים בריא“. השרות הפסיכולוגי שלנו מעבד תוכנית־ליי מודים, ועבודה לבתי־הספר שתעסוק בכל האספקטים החברתיים, כמו אקלים בית־הספר, התאבדות, אלימות, סמים והפלות. הגענו למסקנה שלכל הדברים האלה יש מכנים משותפים.

● **מתי תכנס התוכנית לבתי־הספר?**

אני מקווה מאוד שלקראת שנת־הלימודים תשמ"ח.

חינוך

● **ועד אז, תלמידים יתאבדו ותלמידות תמותנה מהפלות לא־חוקיות?**

עד אז ימשיכו הפעולות שהיו קיימות עד היום. שיחות בכיתה, עבודה של הפסיכולוגים והיועצים החברתיים.

● **שם התוכנית, „אורח־חיים בריא“, מזכיר לי משהו דתי.**

לא בעיניי. את השם לתוכנית המציא דווקא יריב אורן, מנהל רשות־הספורט במישרד־החינוך. כוונת התוכנית היא לשלב גם את הצדדים הפיסיים.

● **ובכל זאת, נערה מתה רק מפני שלא ידעה לאן לפנות.**

אני חושב שזה קשור במקום־היישוב. בתל־אביב, שאיתה הייתי קשור שנים רבות, תלמידות שהיו בהריון ידעו בדיוק לאן לפנות.

● **בשנה האחרונה רבו תופעות ההתאבדות, ההפלות והאלימות בבתי־הספר.**

יש אלפי מיקרים, המתרחשים בבתי־הספר, והציבור אינו יודע עליהם. היועצים בבתי־הספר והפסיכולוגים מצליחים למנוע אותם.

● **רוב הדברים אף לא מגיעים לעיתונות. לעיתונות מגיעים רק מיקרים מעטים.** (רונית אנטלר)

שוש מיימון:

„המישפחות המיזרחיות הורגות את הבנות שלהן!“

עדיין בעניין הצעירה מצפת, שמתה על שולחן־ההפלות (ראה עמודים 18–20), בידיעות אחרונות התפרסמה רשימה קצרה של העיתונאית שוש מיימון, רוצחים ובוכים, כותבת שוש מיימון. בהתקפה חריפה ביותר על המישפחות המפחידות את הבנות שלהן, שוש מאשימה את הורי הילדה מצפת ברצח.

שאלתי את שוש מיימון אם היא מכירה את מישפחת שיריקי.

לא את המישפחה הזאת. אבל אני מכירה את המישפחות התוניסיות והמארוקאיות האלה. גרלתי באחת כזאת, ובשכנות לרבות אחרות. אני יודעת עליהם הכל. אני יודעת שליד הקבר הם יבכו ויגידו „הלוֹם שלנו, אהובה שלנו“ אבל אילו הילדה

הפלות

היתה כאה ומספרת שהיא בהריון, היו הורגים אותה. אם לא ההורים שלה, אז האחים שלה.

● **אל תגידו לי שכל הריון בזה נגמר ברצח!**

לא תמיד זה נגמר ברצח. אבל לך תדע מתי כן ומתי לא: די שהילדה מרגישה פחד־מוות מפני הוריה, כדי שהיא תלך לבצע הפלה פרטיזאנית כזאת. הספרדים הפרימיטיביים האלה — כן, תכתבי פרימיטיביים! — הורסים את הבנות שלהם מפחד. צריך לקום ולהילחם בזה.

● **שוש, את בעצמך באה ממישפחה מיזרחית כזאת, והנה את בהריון במזל־טוב ולא נשואה. לא פחדת לספר להורים שלך?**

היום, אחרי שלוש שנים של טיפולים פסיכיאטריים, כדי להשתחרר מן הפחדים שהם נטעו בי, לא פחדתי. אבל בגיל 17, וגם בגיל 25, וגם בגיל 30, הייתי עושה הפלה איפה שלא יהיה, רק שלהוריי לא ייודע.

● **את לא מפחדת שהרשימה החריפה שלך ב־ידיעות אחרונות, והדברים החריפים שאמרת לי כאן, יקוממו נגדך, את אלה שאת מתקיפה?**

אני לא מפחדת! אני רותחת מזעם: הרברים האלה נאמרים מתוך הכטן שלי, ומתוך הלב שלי, ואני עומדת כמאה אחוז מאחורי דבריי!

בנימין בן־אליעזר:

„לנעול הדלת לאיראן, לפתוח הדלת לעיראק!“

מילחמת איראן־עיראק מחריפה. הכוחות האיראניים נמצאים בפרוורי העיר העיראקית הגדולה בצרה, ואילו בישראל ממשיכים הכל לטעון כי המילחמה רחוקה מאיתנו, ואינה שייכת לנו.

קובעי המדיניות ממשיכים לטעון כי ישראל צריכה לעזור לאיראן. אין הם טוענים רק לעזרה, הם גם עוזרים. מכירות הנשק שהתמוצו באחרונה הם ההוכחה. חבר־הכנסת בנימין (מואד) בן־אליעזר סבור אחרת על המילחמה במימץ הפרסי.

● **כיליד עיראק, אתה מציע לנו לשנות קונספציה?**

כן. שכן, מי שחושב שכל עוד המילחמה נמשכת זה טוב ל־י הורים, טועה. זה נכון לטווח הקצר. אבל בטווח הרחוק, אם עדיין לא מאוחר, כדאי מהר מאוד לעשות חשבון אסטרטגי אחר. צריך כמה שיותר מהר לעשות רוויזיה בחשיבה האסטרטגית, אם בכלל מישוה עושה דבר כזה כאן. אנחנו חייבים לגעול כל דלת אפשרית לכיוון איראן ולפתוח כל דלת אפשרית לכיוון עיראק!

● **מדוע?**

כשמדברים על ירה מיזרחית מול ישראל, אז במצב הטוב וירה מיזרחית זו סוריה, אבל במצב הגרוע וירה מיזרחית זו התייצבות של עשרות דיוויזיות עיראקיות, שהגיעו להישגים, מולנו. אני חושש שבגלל שגיאות שלנו היום, העוצמה הזו תתייצב מולנו בעתיד. ומי שמנבא את נפילת סאדם חוסיין, אינו קורא נכון את

המרחב

המצב.

● **ומהו המצב?**

סכנה של טירוף פונדמנטאלי באזורנו. מי שלא רואה את הסכנה הזאת, עליו לפחות להבין שגישה עקיפה היום לכיוון עיראק יש בה כדי לייצב קו, שכל־כך הרבה אנחנו מדברים עליו, קו של פרמטזים מסויים במיזרח התיכון, והוא הקו בגדאד־יראד־עמאן־קאהיר.

● **אבל אין לנו זהות־אינטרסים עם עיראק.**

צריך לזכור שאין אהבות בין עמים, בקושי יש בין בני־זוג. אנחנו צריכים לנצל זהות־אינטרסים שנוצרה לתקופת־מה, כדי שבמבט לאחור נוכל לומר שישיראן ידעה לעלות אלינכון על מצב שההיסטוריה זימנה לה.

● **אתה אומר דברים אלו במקומות הקובעים?**

בוודאי שאני אומר. אבל שם מנסים להסביר לי שכל עוד שני אויביה העיקריים של איראן הם ארצות־ערב וברית־המועצות, הרי שאנחנו צריכים להעריך את איראן. החשיבה הזו לצערי, מלבד שהיא ישנה, היא סוגרת כל דלת וסיכויי לכיוון תהליך מדיני.

● **ומה יהיה על הרכוש שלך בבצרה?**

כמו שהגשמים אומרים. בקבלות על הרכוש בבצרה אני יכול לעשות רק קבלת־שבת. (רונית אנטלר)